

Kalp ölüme Yağmurumsun

— kelam-ı nurR · 29 Ekim 2015

Kalbim çöldü;
Kalbi çöl olanlardandım...
Hissiz duygusuz herifin tekiydin ve
Elimden tutanım yoktu...
Sadece sabrediyordum veya
Sabrediyormuş gibi yapıyordum...
Kalpsizdim bildiğin Şeydam!
Duygular hisler birer ağaçsa,
Benim kalbim kurak,
Yüzyıllardır yağmur görmeyen bir çöldü işte...
Çölün hayvanları bile terk etmişti,
Kalpteki çölümü!
Beslemediğin hayvanlar bile,
Terk edermiş insanı...
Sonra sen çıktın kalbimin karşısına,
Güneşten bunalmış kalbime gölge oldun
Çöl olan kalbime,
Duygu ağaçları sevgi fidanları diktin...
Ve benim sararmış benzime renk geldi
Yeniden sevmeye başladım
Aşkı merhameti yeniden hissettim!
Sen;
Kalp çölümün yüzyıllık hasretini gideren
Hayat veren yağmurumsun!